

Слово

СЕДМИЧНИК ЗА ОБЩИНИТЕ
И КМЕТСТВОТА В СЕВЕРОЗАПАДА

WWW.SLOVOPLUS.COM

e-mail: slovoplyus@abv.bg, slovoplus@yahoo.com

16 - 22 ЯНУАРИ 2020, ЦЕНА 0,30 ЛВ.
ГОДИНА XXIII, БРОЙ 2, (1194) ISSN 1310 - 9693

3,5 млн. лв. за ремонт на път и водопровод получава Лом

Правителството осигури средства в размер на 1,5 млн. лв. за довършване ремонта на републиканския път II-81 Лом-Монтана, ул. "Софийска", и 2 млн. лв. за напорния водопровод при с. Добри дол, събщи кметът на Община Лом д-р Георги Гаврилов

Рехабилитацията на пътя, която се финансира от МРРБ чрез Агенция "Пътна инфраструктура", стартира в края на 2018 г., но заради липса на средства бе асфалтиран само участъкът от края на кв. Младеново до разклона за Монтана и Вълчедръм. Строително-ремонтните работи се изпълняват от ДЗЗД ПМВ-2014. С осигуреното сега финансиране и предвид зимния сезон, ремонтът на улица "Софийска" - републикански път II-81, ще продължи през м. март 2020 г. до приключването му.

Министерският съвет отпусна и 2 млн. лв. за довършване на третия и четвъртия етап от изграждането на новия напорен водопровод при с. Добри дол. За изпълнение на стартирания през 2017 г. проект "Аварийен ремонт на напорен тръбопровод от ПС "Добри дол" до НР V 300 м?", който е на обща стойност 6 291 508 лв., остава да бъдат реализирани още два етапа.

В Оряхово

Кметът Росен Добрев въстана срещу нелегални превозвачи

Петя ВАЛЕНТИНОВА

Война на нелегалните превозвачи обяви кметът на Оряхово Росен Добрев. На среща в кабинета му с представители на държавата стана ясно, че започват масови проверки с участие на общинари, ДАИ и МВР. В

акциите ще се включат и лицензираните транспортни дружества. Очакват се и активни проверки от прокуратурата. Междувременно, обяви Добрев, започва и информационна кампания, която ще информира населението какви са рисковете при ползване на нелегален обществен превоз.

Причина за бурното недоволство на оряховския кмет е фактът, че транспортът в сивия сектор носи големи загуби за публичните дружества, които обслужват населението. Добрев настоя за спешни мерки за решаването на проблема и призна, че качеството на обществения транспорт да се подобри, за да не дава възможност за създаването на незаконната ниша и търсенето и предлагането на алтернативния нелегализиран транспорт.

"Не е късно да се вземат мерки и да се спаси обществения транспорт", смята кметът на Оряхово, цитиран от <https://konkurent.bg/>. Според него промяната трябва да започне от хората, които го използват. За целта от общината ще направят листовки, разясняващи колко големи са рисковете при ползването на незаконния транспорт. В тях от местната администрация подробно ще опишат как хората, които пътуват с нелегалните коли, не са застраховани и при евентуален пътен инцидент няма да получат никакво обезщетение за травмите си. Ще има и пояснение какви са предимствата при използването на обществения транспорт, където закупуването на билет означава застраховка на пътника.

Правителството отпусна допълнителни средства за община Вършец

Правителството подкрепи важни инфраструктурни обекти в община Вършец, като отпусна допълнителни средства за ремонти с две постановления на Министерския съвет

Петя ГЕНОВА

С постановление №348 от 18 декември 2019 г. бе одобрен допълнителен трансфер по бюджета на Община Вършец в размер на 160 000 лева за "Изграждане на улица "5-ма", кв. "Изток", в гр. Вършец - етап I".

На 27 декември 2019 г., с Постановление №373 на Министерски съвет, Община Вършец получи допълнителни средства в размер на 600 000 лв. за "Реконструкция на водопроводна мрежа и възстановяване на улична инфраструктура в град Вършец, община Вършец".

Средствата са целеви и вече са преведени по сметката на общината.

Правителството отпусна допълнителни средства за община Берковица

Кметът на Община Берковица Димитранка Каменова получи подкрепа от правителството за реализацията на важни за общината инфраструктурни проекти и за възстановяване на общинската инфраструктура. В последните дни на 2019 г., с постановление № 373 на Министерски съвет, Община Берковица получи допълнителни средства в размер на 1 000 000 лв. за основен ремонт на мост "Лонджата" и подпорните стени към него, както и за реконструкция на пътното платно, тротоари и подмяна на водопровода на ул. "Добружа". За рехабилитация на общинската пътна мрежа са отпуснати целеви средства в размер на 300 000 лв., съгласно постановление № 348 на МС.

От Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане на Министерския съвет е одобрен допълнителен трансфер на средства по бюджета на Община Берковица за почистване на коритата на реките в с.Замфирово и с. Гаганица в размер на 332 597 лв.

Сурвакари огласиха община Монтана за Банго Васил

Заместник-кметът на община Монтана Тихомир Антонов посрещна сурвакари за ромската Нова година - Банго Васил. Момичетата пристигнаха пременени с лъскави пъстри рокли, а момчетата - с български носии. Всички те учат в начално училище "Георги Бенковски" в ромския квартал "Кошарник" и обичат да пеят и танцуват в местното читалище. След месец тяхната група ще участва на ромски фестивал в румънския град Крайова. Децата сурвакаха заместник кмета за здраве и бекет и бяха изпратени с паричка и подарък от общината.

Община Монтана

Ви кани

на публично обсъждане на
проекта за бюджет за 2020 г.
в Младежки дом
на 22.01.2020г. от 10,30 ч.

БЪЛГАРСКИ ПОЩИ
КУПИ СВОЯТА
е-ВИНЕТКА ВЪВ ВСЯКА
ПОЩЕНСКА СТАНЦИЯ

Коментар

Нестинарските танци на Бойко Борисов

Георги Б. ГЕОРГИЕВ

Новата 2020 година в България започна с нови събития, застрашаващи оцеляването на народа и държавата. Навикът на премиера-пожарник да чака политическите пожари да угаснат от само себе си, в много случаи се превръщат в жарава, върху която той после е принуден да танцува на бос крак като нестинарите.

Неистовите му усилия да бъде вечният любимец на народа често пъти му изиграват лоши шеги. Неговата формула за отношението с народа "Вие сте прости и аз съм прост, затова се обичаме" вече не върши работа. Опростачването на цялото ни общество в различните сфери вече достигна недопустими граници. Образованието ни от всички степени по международни преценки е закъсало до положение на практическа неграмотност, включително и висшето.

В България да станеш министър е по-лесно, отколкото да те приемат за член на Ловно-рибарския съюз. Вместо доказали се експерти, в различните министерства се назначават посредствени, лично предани на Борисов кадри. Основното качество на мнозина от тях е "да гледат предано Борисов в междувещдието" и да му казват за състоянието на своите ресори това, което той иска да чуе.

Самият премиер постоянно хиперболизира успехите си в пъти, пъти, пъти/и/ по същия начин характеризира недостатъците на опозицията. Той често послъгва с цел омаловажаване на своите провали, а те по отношение на вътрешната му политика са вече непоносими. Той отхвърля като вина на преждеуправляващите всички трудни проблеми, без да си дава сметка, че в десетгодишно-то си управление не си е мръднал пръста да коригира с реформи, останалите от преди проблеми - за неговите провали причините започват едва ли не от хан Аспарух.

Борисов разполага с парите на държавата, събрани от данъкоплатците като със собствени. Неговият финансов министър Горанов винаги прави занижени бюджети, знаейки, че те ще бъдат надхвърлени с милиони като "излишък", който после Борисов ще раздава на своите обръчи от гербаджийски фирми и общини. И ще гаси пожарите на недоволство от различни слоеве на обществото с "парични подмятания", подчертавайки, че Той лично ги е дал. Борисов се гордее, че сиромашка България под негово ръководство е на първо място по процентни разходи от приходите на държавата за отбрана, цитирайки американските изстребители, които ние платихме с 4-5 години преди получаването им, спонсорирайки американската компания, която тепърва ще ги произвежда. Но не се срамува, че България е на първо място в ЕС по смъртност и инвалидизиране на населението. И че досега сменените петима негови министри на здравеопазването са го забатачили до това дередже.

Борисов се гордее, че най-после разбра, че от учители с минимални заплати не може да се постигнат образователни успехи. България е член на НАТО, но Борисов сключва преки договори за превъоръжаване на амрията ни и за "военно стратегическо партньорство със САЩ". Досега от това партньорство САЩ имат четири военни бази в България, за които не са платили нито лев поради измислената терминология "съвместни бази на България и САЩ".

Борисов след посещенията си в САЩ и преговорите с президента Тръмп, с вековната традиция в България да се подчинява на поредния си "старши брат", пренебрегна НАТО и предпочитат директно САЩ.

Не случайно разцелуваната от него г-жа Херо Мустафа - пълномощен представител на САЩ у нас, заяви, че се възхищава от приятелския български народ и неговия прекрасен ръководител.

Въпреки комплиментите, официален представител на САЩ се обяви против така наричания от Бойко Борисов "Български поток" на газ към Европа през Сърбия. Защото бил против интересите на Украйна и поставял България и европейските страни в зависимост от Русия. Ще оцелее ли мечтаното "хъбче" на Бойко Борисов, остава да се види.

В стремежа си да се утвърждава като световноизвестен политически лидер на България, Борисов застана в "разкратена позиция" между САЩ, Турция и Русия. Целта му е да бъде посредник и помирител между великите сили. А народът на България, известен като електорат, е на път да изчезне от картата на Европа.

Поради нисък жизнен стандарт, ниска раждаемост и емиграция на младото население, което създава семейства и ражда деца в чужди държави, които автоматически стават чужди граждани и никога няма да се върнат в България.

Правителствената коалиция между ГЕРБ и "разединените патриоти" се крепи на косъм. Борисов драпа да изкара пълния мандат на това правителство, правейки безпринципни отстъпки на капризите на своите партньори, често в ущърб на здравия разум. Увеличаващите се скандали за внос на отпадъци от чужбина, за пламналата в свинекомплексите африканска чума по свинете, за водните кризи в Перник и други райони на страната, клатят правителството.

Заплахата за масова транспортна стачка на автотранспорта можеше да се окаже капак на недоволството, застрашаващо оставка на правителството. Още повече, че коалиционният министър на екологията е арестуван заради водната криза. Арестът на Нено Димов завърши с оставка, която бе приета от Бойко Борисов. Тоя арест шефът на ВМРО Каракачанов окачества като "показно убийство". После Димов бе арестуван.

Анализът на състоянието на Бойко Борисов показва, че пожарът на недоволството се превръща в жарава, в която танцът на Борисов на бос крак не му предвещава нищо добро.

Пишат ни

Решение в правилна посока

Грипната епидемия през тази година се очаква към средата на февруари. Главният епидемиолог г-р Ангел Кунчев обяснява във в. "Ретро" от 26.XII.2019 г.-1.I.2020 г., че явила се, Грипната епидемия "се развива много интензивно и тогава каквито и да са условията, веднъж дошла, тя нараства". В същия брой на вестника, под надслов "4 тайни усложнения на грипа" се казва: "Грипът е смъртоносна инфекция, а от усложненията ѝ всяка година у нас умират от 1000 до няколко хиляди души", ако болните не потърсят своевременно медицинска помощ. Най-застрашени у нас са пенсионерите над 65 годишна възраст защото са с нисък социален статус, намалени жизнени показатели и увредено здраве. Най-ефикасното средство за предпазване сред препоръчаните мерки е ежегодното ваксиниране срещу грип. Съветваните да се ваксинират най-често отказват под претекст, че нямат пари. Това оправдание е неоснователно, тъй като до края на 2019 г. една ваксина струваше 10-12 лева и ваксинацията се прави един път в годината. Истинската причина за отказ от имунизирание е в недостатъчната здравна култура. Показателен е сравнителния годишен процент на обхванатите с имунизация срещу грип у нас и в другите страни. У нас той е 1 %, докато в страни от Европейския съюз - 12 до 15 %. В края на 2019 г. за част от най-застрашените у нас - пенсионерите над 65 години се заговори за отпускане на безплатни ваксини срещу грип. Тази новина се посрещна с повишен интерес и надежда да се осъществи, не само от споменатите пациенти, но и от

Пишат ни

Жив е духът български

Бързо се изнизват дните от годината, когато човек живее с ритъма на своето време. А да се живее днес на село, е повече от изпитание за всички възрастови групи. В моето родно Алтимир вече 10 години нямаме училище - закриха го поради лоши обстоятелства. Но гечицата ни пак оласят с гласовете си мъчаливите ни улици след обяд, когато си дойдат от съседните училища с училищното автобусче. А пък в тези предколедни и предновогодишни празници, оживлението е особено. Група деца бързат да се отбият в читалището, където ще релетират за коледното тържество.

Цяло чудо е, че в този вечен дом на българския дух все още грее огънят на родолюбието. А декември е месецът на най-светлия християнски празник - Рождество Христово. По стародавна традиция читалище "Просвета1926" - в село Алтимир живее и предава народните обичаи така, както гедите и бабите са ни пренесли и през бурни и през кротки времена. Децата вече са празнично заразени от подготовката. В читалищната библиотека ги посреща с блаза и кротка усмивка талантливата ни библиотекарка Нина Иванова. Учител по душа, тя знае как да омае децата и да ги включи в трескавата подготовка. Пък нашите колегарчета си знаят от миналите години ролите, неят песните и по-спокойно изричат благославянията си.

И певците, и декламаторите, и танцьорките са вече готови. И денят преди Бъдни вечер читалищният ни дом събира мало и голямо, за да се нарадват на техните талантливи изпълнения. Гледам, слушам и през сълзи на очи се пренасям назад, в годините, когато беше време моя празник - да се празнува тихомълком... Но сега е друго-Рождество Христово е празникът на надеждата, на семейството, на любовта към българските традиции и обичаи, заради които днес я има България. Те са живи в душите на всеки от нас и вървят от поколение на поколение. Приятно и мило е да гледаш погредената коледна украса, да слушаш изпълненията на коледните песни и благославяния - "Стани нине, господине, тежки порти отвори ни,/че ти идат добри гости, добри гости колегари/и ти носят добри вести, добри вести колегарски./ Кравите се изтелили, изтелили все близнили,/овцете се изягнили, изягнили все близнили. Кажете, дружина - Амин!" И умите

Земляци

100 години от рождението на проф. Виден Табаков

В навечерието на най-топлите християнски празници отбелязахме още една светла годишнина - 100 години от рождението на нашия земляк професор Виден Табаков, роден на 14 декември 1919г. в с. Стакевци, община Белоградчик. Той е български и американски авиоинженер, учен и специалист по космическа техника и ракетни двигатели, асистент на Вернер фон Браун и участник в екипите, осигуряващи безопасността на полетите на ракетите "Сатурн" и космическите кораби "Аполо".

Безбройните поводи за гордост с професионалните и лични постижения на професора, както и неговия житейски път и богатата автобиография, бяха представени от децата на Клуб "Млади възрожденци" към Младежки дом - Белоградчик, с ръководител г-жа Соня Петрова. Възпитаниците на средното училище в града бяха отлични подготвени за тази среща-разговор в чест на Виден Табаков, а специален гост на мероприятиято бе Председателят на общински съвет - Боян Иванов. Като жител на с. Стакевци, той също има своите заслуги за това да познаваме и помним професор Табаков - разказа на децата за внесеното предложение в Общински съвет - Белоградчик за взимане на

лекарите. И това не след дълго се случи. Последва разпореждане към личните лекари, какъвто съм и аз, неотложно да направят заявка за нуждите на пациенти от споменатата категория. При наличните ми в моята медицинска практика 650 пациенти от споменатата група, аз поръчах 40 броя ваксини. Отпуснаха ми само 10. Веднага съобщих на първите 10 от тези, които бях записал да се явят на следващия ден от 7.30 часа да ги ваксинирам. Поради лични причини на поканените, за които те ме уведомяваха своевременно, ваксинирането се проточи цяла седмица и завърши успешно. Имаше достатъчно време/ 20 дни/ за изработване на имунитет преди развитие на очакваната епидемия от грип. През време когато ваксинирах подлежащите, организаторите на тази много очаквана и желана акция, ми се обаждяха два пъти да се информират за ход ъ.

В заключение ще се съглася с обобщението на г-р Ангел Кънчев, че интересът към ваксинацията против грип беше много голям. "Внесени са 120 000 дози, а търсенето е било между 200 000 и 250 000" и той обещава: "Догодина ще се опитаме да увеличим бройката, за да се възползват повече хора". Да пожелаем на главния епидемиолог г-р Ангел Кунчев здраве и успех в осъществяването на обещанието му за увеличаване на бройката безплатни ваксини за следващата година.

Д-р Герго ЦОНКОВ
гр.Мездра

лягат на сърцата ни с топлината и светлината, които носят. И бабите от пенсионерски клуб "Радост" се включиха със своите песни - поздравиха от сърце. Накрая и подаръци имаше за всички. Благодарим на читалищното настоятелство с председател Светлана Тодорова, на талантливата ни библиотекарка Нина Иванова - душата на всяко тържество и дарителите, които подпомагат читалищните инициативи. Шепа жители останаха в селото ни, но празниците ни обединяват, защото имаме Читалището! Там живее духът български!

Павлина ИВАНОВА
с. Алтимир, обл.Враца

решение проф. Виден Табаков да бъде направен почетен гражданин на община Белоградчик. В най-скоро време пък предстои родната къща на професора в Стакевци да бъде превърната в музей с всички лични вещи на проф. Табаков, автентичен бит и дори негово визуално 3D изображение.

Срещата завърши с интересен научен филм за живота и делото на проф. Виден Табаков, направен от Кино-видео клуб "Ведерник" към Народно читалище "Развитие - 1893" гр. Белоградчик.

Мездра

Добротворци от столицата подпомогнаха с хранителни продукти 55 нуждаещи се

В навечерието на коледно-новогодишните празници 55 хора в неравностойно положение от община Мездра бяха подпомогнати с хранителни продукти. Социално уязвими лица от селата Върбешница, Дърманци Моравица и Руска Бела получиха индивидуални пакети със стоки от първа необходимост - брашно, олио, захар, ориз, боб, леща, сол, консерви с месо, сладкарски изделия, мед и др. Това стана възможно благодарение на проявената съпричастност към нуждаещите се от страна на доброволци от различни ИТ фирми от София.

Със съдействието на Областния съвет на Българския червен кръст младите добротворци посетиха на място самотно живеещи възрастни от четирите села и ги възвръщаха с хранителни продукти, за да им осигурят една по-добра Коледа и Нова година.

Благотворителната инициатива, организатори на която са служители на столичната компания Soitron Bulgaria, се реализира за втора поредна година в област Враца. Миналата година доброволците подпомогнаха със стоки от първа необходимост 110 лица в тежко социално положение от общините Борован и Хайредин.

Кметове

Калин Каменов проведе работна среща с кметовете от Община Враца

Първа работна среща за 2020 година проведе кметът на Община Враца - Калин Каменов с новоизбраните кметове на населените места. В рамките на срещата кметът Каменов посочи, че трябва да бъдат представени основните приоритетите на всяко село за четиригодишния мандат, за да бъдат планирани средства за тяхното финансиране.

Снегочистването в кметствата, опазването на общественя ред и имуществото на жителите, както и работата с органите на МВР бяха част от дискутираните теми на срещата. Разисквани бяха също и въпроси свързани с административното обслужване на гражданите, издаването на разрешително за достъп до горските територии, както и нови акценти в оперативните програми за заетост.

На срещата присъстваха още секретарят на Община Враца Нина Дакева, председателят на Общинския съвет - Нели Стоянова, представители и експерти от общинска администрация и полицията.

В Мездра

Нова процедура за саниране на жилищни сгради

При голям интерес от страна на гражданите премина информационната среща, организирана от Община Мездра във връзка с обявената на 28.11.2019 г. от Управляващия орган на Оперативна програма "Региони в растеж" 2014-2020 г. (ОПРР) процедура за подбор на проекти BG16RFOP001-2.003 "Енергийна ефективност в периферните райони-3" по Приоритетна ос 2 "Подкрепа за енергийна ефективност в опорни центрове в периферните райони" на ОПРР 2014-2020 г. На нея кметът на общината Иван Аспарухов и заместник-кметът инж. Николина Кътовска направиха разяснения относно реда и условията за кандидатстване, критериите за допустимост и подбор и методиката за оценяване на подадените проектни предложения.

На срещата стана ясно, че настоящата процедура е за набиране на проектни предложения на конкурентен подбор, при която проектите предложения на Община Мездра ще се конкурират с тези на останалите 27 общини от четвърто ниво на националната полицентрична система.

Всеки проект ще се бъде оценяван по следните основни показатели: процент енергийни спестявания в резултат на енергоспестяващите мерки; ниво на енергопотребление след прилагане на енергоспестяващите мерки, съгласно скалата на класовете на енергопотребление за съответната категория сгради; ефективност на инвестицията, като отношение на необходимите инвестиции в лева към количеството спестена първична енергия в kWh; очаквано годишно намаляване на емисиите от CO2 (екологични ползи); степен на проектна готовност; целесъобразност на инвестицията, целева група - брой обекти с жилищно предназначение; ефективност на инвестицията като отношение на необходимата инвестиция в лева към обновената инфраструктура в кв. м. РЗП.

Всяка община кандидат по процедурата може да подаде максимум 3 проектни предложения, като няма ограничение в броя и вида на сградите, които могат да бъдат включени в един проект. Минималният допустим размер на безвъзмездното финансово подпомагане за всеки индивидуален проект е 200 000 лв., а минималният не може да надхвърля 1,5 млн. лв.

Предимство се дава на жилищните сгради с по-голям брой самостоятелни обекти, поради факта, че повече собственици на самостоятелни обекти и живеещи лица ще бъдат облагодетелствани от подобренията инфраструктура и съответно проектите ще имат пряк ефект върху по-голяма целева група.

Допустими жилищни сгради за енергийно обновяване по тази процедура са:

- многофамилни жилищни сгради, които са масивни сгради и са проектирани преди 26 април 1999 г. в строителните граници на гр. Мездра;
- многофамилни жилищни сгради, строени по индустриален способ: ЕПЖС (едропанелно жилищно строителство); ППП (пакетно-повдигани плочи); ЕПК (едропанелен кофраж); пълзящ кофраж и разновидностите им в строителните граници на града.

Сдруженията на собствениците (СС) кандидатстват пред Общината като подават Заявление за интерес и финансова помощ (ЗИФП) за участие в проекта на базата на постигнато 67% съгласие от собствениците на самостоятелни обекти, а Общината сключва договор за финансиране със СС на сградите, които отговарят на критериите за допустимост и подбор и са получили одобрение за обновяване.

Освен останалите необходими документи, ЗИФП задължително трябва да

бъдат придружено от обследване за енергийна ефективност и от техническо обследване на съответната сграда, които се извършват от правоспособни лица, консултанти и проектанти за сметка на собствениците на самостоятелни обекти. Община Мездра заявява готовност да консултира всяко Сдружение на собствениците относно допустимостта на сградата, както и по отношение на изискванията, свързани с изготвянето на енергийно и техническо обследване.

Заявления за интерес и финансова помощ (ЗИФП) могат да бъдат подавани в деловодството на Община Мездра всеки работен ден до 17:00 часа на 20 февруари 2020 г. (четвъртък).

Максималният брой точки, който може да получи съобразно показателите за оценка всеки един проект, подаден от Сдружения на собствениците, е 187. Класирането ще се извърши по низходящ ред на получените точки. В проектното предложение/я на Община Мездра ще бъдат включени сгради, събрали минимум 90 т.

Подробна информация за процедурата, начина на кандидатстване и образците на необходимите документи е налична на уеб страницата на ОПРР: www.bgregio.eu, в меню "Кандидатстване", под меню "Актуални схеми". Същата информация е налична и на официалния сайт на Община Мездра: <https://www.mezdra.bg/>, в Секция "Енергийна ефективност на жилищни сгради в гр. Мездра".

Този документ е създаден в рамките на процедура BG16RFOP001-2.003 "Енергийна ефективност в периферните райони-3", която се осъществява с финансовата подкрепа на Оперативна програма "Региони в растеж" 2014-2020 г., съфинансирана от Европейския съюз чрез Европейския фонд за регионално развитие. Цялата отговорност за съдържанието на публикацията се носи от Община Мездра и при никакви обстоятелства не може да се счита, че този документ отразява официалното становище на Европейския съюз и Управляващия орган на ОПРР 2014-2020 г.

Бедни, бедни наш Северозападе, защо е толкова голямо бедствието ти

Славко ГРИГОРОВ

По повод публикацията на Иван Първанов във в. "Телеграф" от 25.11.2019 г. за Йонка Иванова от Тетевен, заела се да подпомага клетници от Северозападна България.

Тази публикация ме трогна, измъчи и реших, че трябва да стане достояние и на читателите на в. "Слово плюс" и да се запита: Къде си, държаво?

Ето извадка от публикацията:

Всичко започва преди две години, когато Йонка гледа видеоклип за живота на хората в Северозападна България и е потресена от мизерията там. Решава да им помогне, като създава Фейсбук групата "Спаси Севера", с която на Цветница 2018 г. организира първата си благотворителна акция. Тя е насочена към 35 възрастни, бедни и самотни хора от няколко села в Монтанско и Оряховско: Селановци, Хърлец, Сараево, Дългоделци, Крапчене.

Обърнете внимание, че бедствието бедност е в Подунавие, в богати селища в миналото, района на Мизия, при нас, във Вугинско, да не говоря за моя край - Чипровския!

Онези, които искат да се свържат с Йонка, могат да го направят чрез профила ѝ във Фейсбук или на тел. 0886 949794.

Берковица

Обсъждане на проекта на бюджет 2020 с второстепенните разпоредители

Работни срещи с всички второстепенни разпоредители за обсъждане на проекта на Бюджет 2020 година проведе кметът на Община Берковица Димитранка Каменова. Работните съвещания включваха поетапно предложения и дискусии с кметовете на кметствата, училищата, детските градини, детската ясла, социалните заведения в общината, музейния комплекс, комунални дейности и домашен социален патронаж. След работните срещи на кмета с второстепенните разпоредители, предстои общественото обсъждане на проекта на Бюджет 2020 и внасянето му за разглеждане в Общинския съвет - Берковица.

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ МЕДКОВЕЦ ОБЛ. МОНТАНА

ул. "Георги Димитров" №26;
телефон: 097249953; факс: 09727/23 30
<http://www.medkovec.bg>, e-mail: medkovec@mail.bg

ОБЯВА

Общински съвет Медковец на основание чл. 68 и чл. 68а от Закона за съдебната власт, **обявява** процедура за подбор на кандидати за съдебни заседатели към Окръжен съд Монтана за мандат 2020 - 2024 г.

Кандидатите за съдебни заседатели подават лично необходимите документи в Центъра за услуги и информация на гражданите в сградата на община Медковец **от 07.01.2020 г. до 07.02.2020 г. вкл.**

За повече информация телефон 097249953 или на сайта на община Медковец medkovec@mail.bg

Ще си купите ли юбилейна монета с номинал 24 лева?

За да не се питаме кой е Гео Милев - патронът на регионалната библиотека в Монтана

Я, от 6 януари 2020 г. Българската народна банка пуска в обращение медна възпоменателна монета на тема "125 години от рождението на Гео Милев" от серията "Български творци".

Гениалният български поет е роден на 15 януари 1895 година.

Защо за годишнината му научаваме от БНБ?

А от библиотеката в Монтана? От община Монтана? От дружеството на писателите? От учителите?

Осигурен е безплатен интернет на обществени места в Лом

Безплатен безжичен интернет в градски зони с обществена значимост е осигурен в Лом. WiFi системата е активна на главните улици "Дунавска" и "Славянска", централния площад "Свобода", в района на Дунавския парк и амфитеатъра, общинския пазар, НЧ "Постоянство 1856". Безплатният интернет се осигурява чрез 17 точки за достъп. Те са обозначени с информационни табели с логото на програмата WiFi4EU.

Още в края 2018 г. Община Лом спечели финансиране от 15 000 евро за безплатен интернет на обществени места от Европейската комисия по програмата WiFi4EU. През 2019 г. бе избрана инсталационна компания, която извърши доставката и монтирането на мрежата.

Със спечеленето финансиране Община Лом ще поддържа новоизградената мрежа напълно активна за период от три години.

Лом е сред общо 113-те класирани български общини - победители в Програмата WiFi4EU на Европейската комисия за изграждане на безплатни високоскоростни мрежи за безжичен достъп до интернет на обществени места.

Трима пианисти са сред стипендиантите на община Монтана

Девет момичета и момчета с изяви дарби получиха стипендии от кмета на община Монтана Златко Живков. Това е втората сесия за годината. Еднократно финансово стимулиране получиха пет ученици. В област "Наука и техника" са отличени Деян Георгиев и Матей Минев от V клас на Природо-математическата гимназия "Свети Климент Охридски". Пианистката Нанси Колева от същия клас заслужи стипендия в област "Култура и изкуство". Същата бе отпусната и на певицата Магдалена Александрова - V клас, от IV основно училище "Иван Вазов". В област "Спорт" еднократна стипендия бе връчена на състезателя по борба Христо Цветанов - XII клас от гимназията по строителство архитектура и геодезия "Проф. арх. Стефан Стефанов".

С годишна стипендия са отличени в област "Наука и техника" Ива Иванова, която тази година завърши Природо-математическата гимназия в Монтана и вече е студентка в първи курс по журналистика в Софийския университет. В област "Култура и изкуство" годишната стипендия е за пианиста Томас Симеонов - VII клас от I основно училище "Св. Св. Кирил и Методий", а в област "Спорт" е за състезателката по карате Ивета Георгиева - IV клас от IV основно училище.

Специалната стипендия на община Монтана за 2019 година в област "Култура и изкуство" е за талантиливата Анна-Мария Арсенова - XII клас от Природо-математическата гимназия в Монтана. Тази година тя има награди от световен и международен конкурс по пиано. Мечтае да учи тонрежисура в Софийския университет и да продължава да прославя родния си град по целия свят.

Лучия

Разказ от Георги Б. ГЕОРГИЕВ

Единствената дъщеря на рибаря бай Партений от приморското градче Н беше кръстена Лучия - на името на италианската светица Санта Лучия, покровителката на моряците и рибарите. С бялото си лице, черната къдрава коса и зелените магьоснически очи тя беше най-красивото момиче, в което бяха влюбени всичките момчета от нейния клас.

Лучия беше момиче с характер, което си знаеше цената и не бързаше да се влюби в когото и да е. Всички знаеха за детската ѝ мечта да стане лекар и бяха убедени, че тя ще постигне своята цел. И се чудеха защо си няма гадже при толкова обожатели. Даже някои бяха убедени, че тя има тайна връзка с кавалер от градския елит, но ловко крие тайната си любов.

В градчето напористо напредваше подранилата пролет. Птичий хор в градския парк не даваше на Лучия да спи. Нощем тя се будеше по някое време, излизаше на терасата на бащината си къща, поемаше с пълни гърди соления свеж дъх на морския бриз и някаква необяснима тъга притискаше сърцето ѝ. Всичките ѝ приятели си имаха гаджета и се надпреварваха да споделят с нея колко са щастливи. А тя, обсебена от детската си мечта усилено се готвеше за кандидатстудентските изпити в медицинската академия. И не намираше време за любов, въпреки многобройните си обожатели, които респектираше с гордото си държание.

Съдбата обаче беше решила друго. Няколко нощи поред тя сънуваше един и същи сън. Висок и красив младеж се явяваше в съня ѝ, спираше се пред нея и тъкмо започваше да говори, тя се събуждаше и така не узна какво точно цели той. Една сутрин, забързана към гимназията, тя запна от изненада, дъхът ѝ спря и сърцето ѝ лудо заби. Срещу нея с едри крачки приближаваше младежът от нейните сънища. Висок и строен атлет, със загадъчна усмивка ѝ спря на тротоара. Господи, това е същият младеж от сънищата ми - осъзна тя. Само че по-хубав и внушителен.

- Добро утро! - започна младежът. - Радвам се, че ви срещнах. Казвам се Николай, абитуриент съм от същата гимназия. Не съм отличник, имам триста кусури, най-големият от които е, че се влюбих безумно във вас и чакам присъдата ви.

Лучия стоеше пред него, зачервена като божур и сърцето ѝ ускорено повтаряше:

- Това е той. Това е той, дългоочакваният принц от приказките, твоята първа любов.

Младежът подаде ръка, тя я пое и двамата тръгнаха заедно по неизвестната пътека на любовта. От тоя ден станаха неразделни. Ходеха, вплели ръка в ръка, замаяни от изненадалата ги първа любов. Разхождаха се в парка, стояха с часове на пристанищния кей, убедени, че морският бриз и целувачите в надпревара пясъчната ивица вълни, ще им донесат щастие...

След дипломирането Николай веднага започна работа в някаква фирма, обяснявайки на Лучия, че дипломата за висше образование не прави задължително хората по-щастливи. Лучия обаче остана върна на своето желание и решително се зае с неговата реализация. Срещите с Николай се разрешиха. Тя бе сериозно обидена от позицията му за отказ от висше образование и се закани да слуша само себе си.

Бащата на Лучия я отрязва категорично за следването, оправдавайки се, че с рибарската си професия не може да я издържа шест години в медицинската академия. Предлож ѝ да стане чиновничка и да започне сама да си вадя хляба, както правят всички бедни момичета.

Жестоко обидена, тя сподели мъките си с леля си, сестра на баща ѝ.

- Горкичка дъще, не плачи - успокояваше я тя. - Щом си решила да ставаш лекарка, върви да се учиш. Ти си отличничка, на таква държавата дава стипендии. А заради любовта си своя Николай не жертвай бъдещето си. Сиромашията влезе ли през вратата на дома, любовта излита през прозореца, така да знаеш.

Лучия, която тайно от родителите си бе издържала приемните изпити в медицинска академия, накрая махна с ръка, сякаш отсича своите колебания и без да иска позволение от баща си, замина за София и се записа студентка по медицина.

В ректората ѝ казаха, че стипендии се дават след втория семестър на показаните отличен успех, а не предварително. Лучия стана сервитьорка в един ресторант, за да се издържа сама, но скоро се убеди, че следването в медицина изисква целодневно присъствие и реши да се възползва от обавата на посолството на южноафриканската република. В нея държавата поемаше издръжката на студентите по медицина от Европа до дипломирането им, при условие, че се прехвърлят в техния медицински факултет и поемат ангажимент да работят пет години след дипломирането си в тяхното здравеопазване.

Лучия подписа договор и без да се обажда на родителите си и на Николай, замина за ЮАР. След изчезването ѝ от родното градче, Николай изпадна в паника. Той я търсеше навсякъде, даже и на морския бряг, опасявайки се, че може да се е удавила. Родителите на Лучия бяха в шок, баща ѝ се тревожеше да не би да е посегнала на живота си, отегчена от провала на детската си мечта.

След месец лелята на Лучия получи писмо от ЮАР. В него Лучия я уведомяваше, че е студентка по медицина там, че се е устроила добре на държавна издръжка. Тя я молеше да подсказе на майка ѝ, че е жива и здрава и слезва в чужбина. А на баща ѝ - ни дума.

В първата година от престоя си в ЮАР Лучия писа на леля си два-три пъти, през втората - веднъж, и след това ни вест, ни кост. Майка ѝ се стопи от мъка, опасявайки се, че с нея се е случило най-лошото. Баща ѝ се поболя, след години получи инфаркт и почина. Постепенно споменът за Лучия избледня и никой не узна, че е емигрирала в Африка да следва медицина и е останала там завинаги.

След дипломирането си Лучия постъпи на работа в частната болница на местен милионер и скоро сключи брак с неговия син - бизнесмен. Тя прекара месеци в колебание, преди да приеме тоя брак по сметка. Ужасяваше я мисълта, че с тоя ход скъсва завинаги с България, своите родители и драматичната раздяла с Николай - нейната красива и единствена първа любов.

Свекърът ѝ прехвърли собствеността на болницата на нейно име, горд, че синът му има съпруга от Европа. Лучия стана собственик и главен лекар на болницата и за няколко години я превърна в елитно лечебно заведение в столицата на ЮАР, в която се лекуваха пациенти и от съседните страни.

Душевното ѝ равновесие от времето на нейния престой в Родината обаче беше изчезнало. Носталгията по Родината и приморското градче, в което бе отрасла, я измъчваше денонощно. В сънищата ѝ често се появяваше Николай, красив и мъжествен, сините му очи я гледаха с укор и разговор не се получаваше. Появяваше се и баща ѝ, който развълнуван я питаше: къде си, дъще, ела си, аз ти простих за всичко. А майка ѝ, според отдавнашните ѝ писма на леля ѝ, просто се е стопила от мъка.

Съпругът ѝ, суров бизнесмен, чувстваше, че тя не го обича и едва го понася в леглото. Дъщеря ѝ беше абсолютно копие на баща си, само дете беше малко по-бяла от него. Лучия се движеше с вяла походка и лицето ѝ изразяваше потиснати мъка и неудовлетвореност от живота. Тя не се изненада особено, когато мъжът ѝ заяви, че е решил да доведе къщи втора

съпруга, нещо, което се считаше за нормално в нравите и традициите на страната му. Скоро къщи се появи втората му съпруга. Някаква малекенка, известна красавица, според местните критерии за красота.

Лучия поиска развод и го получи. Като компенсация мъжът ѝ преведе два милиона долара в банковата ѝ сметка. Омерзена и обидена от постъпката му, тя реши да се върне в България, вземайки със себе си дъщеря си. Понякога тя укоряваше себе си за проваления си брак по сметка, осъзнавайки, че съпругът ѝ е прав да потърси любов другаде, след като тя едва го понася.

А бягството от България заради лекарска кариера на другия край на света не ѝ даваше покой. Тя често прегръщаше дъщеря си и сълзи се стичаха по бузите ѝ. Какво бъдеще можеше тя да осигури на дъщеря си в България, където расовите предразсъдъци бяха непреодолими.

Времето летеше неудържимо, работата на Лучия в болницата бе занемарена. Тя беше принудена сега да я продаде. Кандидати да ѝ купят на изгодна за нея цена имаше много, но мисълта да ѝ запази за себе си, като източник на солидни доходи, бе за нея непреодолима дилема. Лучия непрекъснато се укоряваше, с какви очи ще се върне в родното градче при родителите и приятелите си. Те навярно отдавна са я отписали от съзнанието си, все едно, че никога не е съществувала. Въпросът с интегрирането ѝ в родината беше с много неизвестни. Какво щеше да стане с лекарската ѝ кариера. Ще успее ли да изтрие от съзнанието си двадесетте години, прекарани в Африка. Достатъчна ли е носталгията по родината, за да се върне безметежното ѝ съществуване в родната ѝ среда. Как ще ѝ приеме обществото, ще забрави ли нейното бягство от родината заради кариера в Африка. Чувството ѝ за вина пред изоставения без вест неин любим и родителите ѝ я притискаше като огромна тежест. Терзанията на Лучия я измъчваха, тя отслабна, погледът ѝ угасна, дъщеричката ѝ непрекъснато плачеше пред неизвестността, която се приближаваше неумолимо.

Накрая Лучия, след трудни обяснения с упорития си бивш съпруг, успя да получи разрешение да вземе дъщеря си със себе си и отлетя със самолет за България. Пристигна в родното си градче и едва го позна. Пред очите ѝ се разстилаше представителен приморски град, обект на солиден морски туризъм. Старият площад, постан сега с мраморни плочи, беше ограден от пръстен с високи многоетажни сгради, в партерните етажи на които се кипреха модерни магазини, ресторанти, кафенета и салони за развлечение.

Лучия поемаше с пълни гърди соления въздух на морския бриз, примесен с упоивачия аромат на разцъфтелите липи. Минувачите с любопитство разглеждаха солидната достопелна дама, вероятно чужденка, и чернокожото момиче с нея, но никой не допусна, че това е Лучия, дъщерята на рибаря бай Партений, изчезнала преди двадесет години.

Не ѝ познаха и двете баби, седящи на пейката пред бащиния ѝ дом. Тя се заплъти припряно към огромната разцъфнала липа, спря се пред могъщия ѝ дънер и заопипва с разтреперана ръка изрязания върху кората ѝ надпис. Разкривените и уголемени букви Л и Н, разделени помежду си от сърце, което бе разположено на две от голяма пукнатина на кората, накара сърцето ѝ да спре за миг. Тоя надпис те с нейния любим Николай бяха изрязали преди двадесет години в знак на тяхната вечна любов. Макар и разкривен от растежа на липата, надписът беше оцелял. Лучия хлипаше изумена. Липата сама бе пресекла фигурата на сърцето, маркирайки края на тяхната нещастна любов.

В съзнанието ѝ изплува образът на Николай, млад и красив, и сълзи се стекоха по бузите ѝ. Дъщерята гледаше притеснено, неразбираща защо майка ѝ плаче, опипвайки дънера на старата липа. Двете баби от пейката с любопитство наблюдаваха непознатата дама. Изведнъж едната скочи като ужилена, вторна се към дамата и се хвърли на врата ѝ.

- Лучия, ти ли си? Господи, едва те познах. Ти си, нали, мъко моя. Боже, дъщеря ми е жива, жива. Но не ме позна.

- Познах те, майчице! - грабна ѝ в прегръдките си Лучия. Гласът ѝ пресека, в гърлото ѝ заседна буца. Дъщеричката ѝ гледаше изумена двете разплакани жени, които хем плачеха, хем се радваха на своята среща.

- А тати къде е? - озърна се Лучия. - Той още ли ми е сърдит, защо не ме посрещаш?

- Баща ти го няма, дъще. Скоро след твоето изчезване той се поболя. И преди седем години почина от инфаркт.

Лучия залитна, сякаш някой ѝ блъсна в гърдите. Чувството за вина ѝ заля като гореща вълна. Тя залитна и падна в краката на майка си...

След няколко часа двете се окопитиха и подробно си разказаха патилата една на друга. Майката укоряваше дъщеря си защо лично не им изпрати поне едно писмо през тия дълги години.

- Само два реда да беше написала, дъще. Жива съм, здрава съм... Щеше да ни стигне. Тя, леля ти, известно време ми казваше, че си пишете. Ама скоро заяви, че от тебе няма ни вест, ни кост.

Две-три седмици Лучия не мръдна от къщи. Лежеше и плачеше, не се хранеше, чувството за вина за смъртта на баща си не ѝ даваше покой. Бабата прегръщаше внучката си, галеше я и все не можеше да повярва, че тя е рожба на дъщеря ѝ. В градчето се носеше мътва, че Лучия е станала докторка и е осиновила негръче, на което родителите, нейни приятели, загинали при катастрофа. Никому през ума на минаваше мисълта, че Лучия е била омъжена за чернокож, от когото е родила дъщеря. Тая мътва стигна до ушите на майка ѝ, пред която Лучия не беше се изповядала за своя брак по сметка в Африка.

След няколко месеца, прекарани в мъчително възстановяване от силния стрес, преживян от Лучия след завръщането ѝ, тя постепенно се зае да реши въпроса със своето бъдеще като лекар с висока квалификация и управленски опит. И разполагаща със солидно богатство, позволяващо ѝ да открие собствена болница и възстанови работата си в нея.

Веднъж тя случайно среща Николай, нейната първа и последна любов. Поздравиха се сконфузено, припомниха си покрития вече с пепел огън на своята любов. Държаха се приятелски. Николай не ѝ обвини в нищо. Той отдавна беше женен, имаше две прекрасни деца и работеше като шеф на фирма. Беше понапълнял, косите му бяха прошарени, сините му, омайващи очи бяха загубили своя блясък, но беше все така мъжествен и красив. И двамата осъзнаваха, че тяхната любов беше само мил спомен от нещо красиво, сантиментално и безвъзвратно отлетяло.

След няколко години доктор Лучия вече беше шеф на собствена болница, приемаше пациенти и от съседните градове и потънала в работа, лекуваше душевните си рани. Дъщеря ѝ вече учеше в последните класове на местната гимназия и се готвеше да поеме пътя на свята майка.

Георги Б. ГЕОРГИЕВ

Из книгата „Тайните подземия на България“ - 15 част

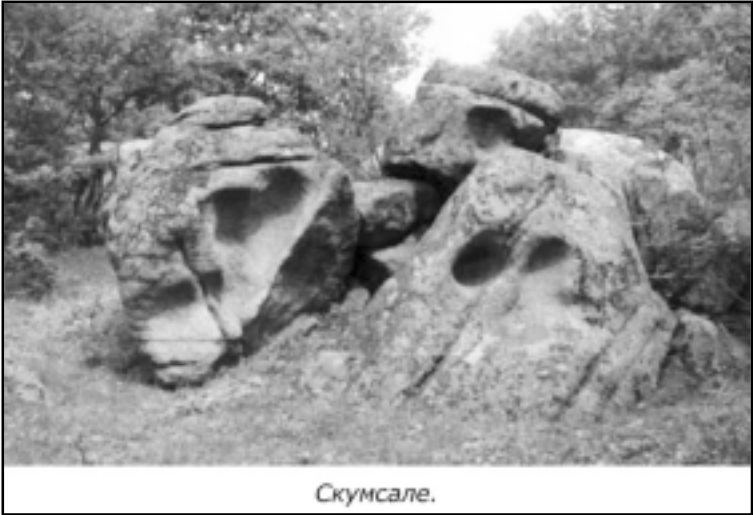
Скумсале

Милан МИЛАНОВ

> продължение от миналия брой

Из записките на Софроний

"...То не е редно човек да пише хвалби за себе си, ама нали вписвам всичко, що става с четата, пък и аз нали съм от нея. Не че искам един ген, кога вече не съм на земята, хората, като четат от записките ми да мислят, че не съм бил благодарен на съдбата. Благодарен съм, сам съм си избрал земния път и вярвам, че делата, кои върша са Богоугодни. Затова се старая да пиша най-вярно всяко наше начинание. Но имам и слабости в писането, щото малко пиша за другарите си, за техните дела и кахъри. Ама как да сторя това? Писането ще вземе цялото ми време и няма да мога да пиша за другите неща, кои също са много важни. Е, дано Бог ми прости прегрешенията, щото човешкият живот е много, много по-важен от тайните, що разкриват подземията и пещерите, ама нали за това сме се главили - да се борим за свободата на България, за българските богатства. Мога да кажа, че обходихме надлъж и нашир българската земя, опознахме места, дето човешки крак рядко е стъпвал, ала неизследвани оставаха още подземия и пещери, кои сме тръгнали да търсим. Трябва да спомена, че има села, дето можем малко по-спокойно да живеем няколко дена и да вземем храна от доверени хора. Ето на, днес посред лято сме сред Средна гора, близо до Панагюрище, къде има само българи. Тук живеят над десет хиляди души, за кои войводата каза, че били заселници от Дебърско, Прилепско и Костурица, кои са били в крамоли помежду си. В Панагюрище не живее нито един турчин, защо османския закон забранявал на турците да живеят тук. Забранено е, щото по времето на еничарите Панагюрище бил длъжен да дава кръвен данък и да охранява проходите през Средна гора. Скумсале.

Скумсале.

Около Панагюрище видяхме много могили, през него тече река с бистри води, а на север се вижда висок планински връх. Пиша за Панагюрище, щото с войводата, облечени досущ как панагюрци, влязохме привечер, за да дадем пари на доверени хора, кои да закупят за нас аби от домашен шаяк, цървули и други неща. Видяхме работилниците на златарите, кои работеха красиви предмети. Ала имаше само един дюкян, къде се продаваха златните им предмети и то най-вече тънки златни пръстенчета, гривни и обички. Другите златни предмети заминаваха направо за Цариград. Пиша за златарите, щото никои не знаеше откъде тези люде притежаваха злато, за да изработват izdeliyata си. Всички навярно си мислеха, че турците им го доставят. Пък и самите златари така твърдяха. Ама не е вярно. Истината иде откъде пещерите... Пък и ние към пещерите се

бяхме запътили. То по право трябва да поясня, че това, що дирихме се намира в планината между Панагюрище и Стрелча"...

Прочетох написаното от Софроний, но тъй като не съм ходил на Скумсале реших да погледна с каква информация разполага интернет. Накратко ще обобща написаното там така:

Скумсале е светилищен комплекс, представляващ тракийски култов градеж в района между Панагюрище и Стрелча. Смята се, че хора са обитавали района през периода от 4 век пр. Христа и 2 век след Христа. Интерес за учените представлява северната част на комплекса, където се намира поляна, заобиколена от жертвеници, тронове и други изкуствено обработени скални обекти.

Комплексът е дълъг около 2 км и широк около 800 метра. По всичко личеше, че обектът си заслужаваше проучване, затова взех да прелиствам бележника си, за да открия свободен ден, когато да посетя изумен Гавраил, но такъв не се очертаваше в близките дни. Светилищният комплекс ме привличаше със странните си каменни скулптури и исках на всяка цена да чуя мнението на изумен Гавраил.

Интересно, какво ли би казал за това светилище изуменът?

Седях замислен пред монитора, гледах каменните фигури, изваяни не от природата, а от човешки ръце и изведнъж чух твърде познат глас, който ме накара да трепна.

- Добър вечер, Михаиле. Какво толкова необикновено намиращ на Скумсале, че мислите ти не ми дават минутка покой. Чак главата ми погналиха! Ама може ли така да инквизиращ стар човек... - познах гласа на Учителя, чух характерния хихикаш, дрезгав смях, който отекна в мен и се почувствах много добре.

- Радвам се да те чуя, Учителю. Извинявай, ако съм те притеснил, но без да искам съм отправил мислите си към теб.

- Е, хайде сега без извинения - прекъсна ме топлият му глас. - Нали знаеш, че най-добре се проучва даден обект, като се посети - гласът му замлъкна за миг и вече се приготвих да задавам въпроси, но изуменът продължи: - Разбирам, сега нямаш възможност да стоприш това, но по-късно иги.

- Ще отида, Учителю.
- Иги, иги на Скумсале, то е древно светилище, изградено преди около 8 000 години.
- За обсерватория ли е било използвано?
- Да, било е използвано и като обсерватория, в която са отчитали слънчестоеенето, равноденствията, фазите на Луната и прочее.
- За нишите издълбани в скалите вече съм писал какво е било предназначението им - за поставянето на кристали, създаващи необходимо енергийно поле.
- Мога да добавя и още нещо - в нишите се поставяли и уреди за отбелязване на календарните цикли. И преди да си кажем лека нощ, искам да знаеш, че в района са били експлоатирани и различни минни...
- Благодаря...

Продължава в следващия брой

Поетичен салон

Благо ПРАНГОВ

Глина

Поема

Пътеката от глина е и хоризонтът глинен е.
Годините брой часовникът старинен.
Илюзията ранна бе нестинарка луда.
Илюзията късна - в хербарий пеперуда.
Илюзията свърши прекършена до корен.
Резето на мечтата щракна и небето се отвори.
И всичко опустя - и минало, и бъдност -
сегашното е пясък, загадка е отвъдното
като цвѐта и мириса на розата,
на гарвана тъгата, на славея възторзите.
И мама беше тъжна глина вече,
когато тате мъртъв в гроба ѝ се свлече.
Омар Хайям е казал, слушайте, нима сме глухи:
"Върти се шеметно света по орбита могъща.
Все някога прахът ни свят ще се превърне в тухли
и някой сиромаш от тях ще си направи къща".

От глина сме, със глинени очи и разум.
Със глинени сърца обичаме и мразим.
А глината е с цвят на радост и неволя,
с душа на райска птица и... надежда гола.
И продължава въртележката световна
да се върти, тъй както покрай стожер коня,
подгонен от камшик на господари.
Откакто има свят, царува ярост
и под самара на небето, натоварен
с безброй звезди, човекът в нищета догаря,
или подобно мравка под пета погива...

Пътека глинена като туткал леплива
ме води ту нагоре, ту наголе.
Баурът е със алаброс разчорлен
от пръстите на вятър и човешки стъпки.
По билото му цвили кон и мравка мъкне
пшенично зърно за зимата утеха.
Пълзи върху баура сянката на облак рехаъ.
В подножието му - на негя от брезите -
е моят дом, иззидан от гранити,
от тухли и дърво, от минало и бъдност.
Умора щом ме клъвне и беда размъти
окото ми - домът ми топлина ми дава.
Мой свиден дом, светилище на родовата слава,
изповедалня на духа, на смелостта хранител,
на твоя шмиргел точа меч срещу осите,
сред твоя бял уют със вар и със смола надъхан
на мъката росата по челото мое съхне.
И тук, ръката си поставил зад ухото,
дочувам глас от дълбините на живота,
гласът на прагеди, прославили рода ми.
Затворя ли очи все виждам образа на мама.
До него корен на светкавица. И пепел.
Във пепелта - шурци премръзнали и слепи,
светулки със угаснали фенери
и стъпки на новородена ерес...
Не мога в тая тъмнина да се намеря.
Земята, бащината, джунгла е и вече грош не струват
честта ѝ и природната ѝ хубост.

> на стр. 8

Община Мездра

В село Ослен Криводол възродиха честването на Бабинден

За пръв път от десетилетия насам в едно от най-малките, но иначе изключително будно село в община Мездра - Ослен Криводол, възродиха традицията за честване на Бабинден. Навръх 8 януари, когато по нов стил отбелязваме Деня на родилната помощ, 30-на жени от полупланинското селище се събраха в сградата на местното кметство, за да почетат заедно жизнерадостния народен празник. Тържеството бе организирано със съдействието на новоназначения кметски наместник Роман Иванов. С много артистизъм и неподправен хумор 72-годишната Мария Тодорова, която е бивша детска учителка, и младите невести Божена и Люба пресъздадоха стародавни обреди, характерни за този празник - като се започне от ритуалното умиване на ръцете и даряване на бабата акушерка, премине се през прекадяване с тамян под полите на жените (за да нямат проблеми със зачеването) и през търкаляне на сито (обичай, с който се гадае какъв ще бъде полът на новороденото), та се стигне до израждане на бебе. "Дай боже, си?чките тия жени, д?ка са нас?дали тука, да се напънат малко и да ро?дат поне по още едно, че това село има нужда от д?ца!, нарече закачливо "бабата" и допълни: "И да знаете, булки: със стиснати кълки д?ца се не раждат!" Ръководителят на йога студио в Мездра Диана Иванова припомни на присъстващите традиционните български народни празници и техните църковно-християнски съответствия, след което беше извършено обредно месене на хляб само в присъствието на жени. Веселбата продължи с вицове за баби, несчетен брой хора? и песни. Накрая всички седнаха на общата трапеза, на която изобилстваше от

пити, баницы с тиква и сирене, пълнени чушки с боб, кисело зеле, картофена салата, кексове и други домашни благинки. Разбира се, не липсваха ракийка и руино винце, включително медовина и сироп от бял бъз.

Честването на Бабинден е поредната традиция, която беше възродена напоследък в Ослен Криводол. На Бъдни вечер за пръв път от незапомнене времена в селото беше извършено коледуване, а в началото на март местното кметство възнамерява да организира кушия по случай Тодоровден (Конски Великден).

В Сумер, община Монтана

90-годишен юбилей на читалище "Христо Ботев"

Георги ПЕТРОВ

При тържествена обстановка жителите на с. Сумер честваха 90-годишнината на читалище "Христо Ботев". През 1927г. прогресивни селяни поемат инициативата за изграждането на Народно читалище.

С по-високо образование учредители поемат инициативата като Йордан Иванов - председател и членове - Христо Кръстев, Христо Момев и Пенчо Попов.

Започват събирането на членски внос, с което закупуват книги и правят абонамент на вестници и списания. Читателите се събират в стаята на Илия Стефанов, която по-късно те наричат "Бялата стая". Но тогавашната власт не приема приетия устав и обвинява членовете, че са левичари. Избира се нов Управителен съвет с наименованието "Пробуждане" за читалня се ползва "Генасковата къща". След деветосептемврийската победа в читалището се провежда общо събрание и се избира нов управителен съвет като възстановява името "Христо Ботев". Ръководството на читалището се поема от млади прогресивни хора както тогавашния счетоводител на местната кооперация Петко Йорданов, даскала Добрил Чулински - председател и подпредседателите Езекия Господинов и членове Пенчо Попов, Трико Попов, Михаил Георгиев, Георги Гюнев, Методи Славков и Крум Колов.

Прави се учредителен протокол до околийското управление на гр. Фердинанд сега Монтана. Така се узаконява читалище "Христо Ботев" от 1929 г. Новото ръководство развита активна дейност по въпросите на художествената и театрална самодейност. На публиката бяха представени пиесите "Менчовите ханове" от Савов, "Майстори" от СтлП. Костов, "Калин орела, Балканджии Йово и др." , като

самодейци участваха гимназисти и младежи, като Мариука Василева, Венета Кръстева, Митка Сенкова, Първан Нелов и др. По предложение на председателя на читалището Петко Йорданов, бяха закупени радио на батерии и столове за салона.

През зимата гимназисти и млади хора от селото организираха посещение по домовете на хората с Дзанковата музика, възпроизвеждайки сватба. Ролята на младоженеца се изпълняваше от Боко Елчиев, а булка бе Иван и Филип Шимарков. Иван е облечен с булчински воал за чудо и приказ. С влизането по домовете, преоблечен Петко Йорданов, като свекър разнася повода и моли за помощ на читалището, като поднася на домакините бъклица с вино. Булката целува ръка и повежда хорото от сутрин до вечер и музиката не спира да свири. Стопанинът дарява булката с пари или с кофа с царевича или жито, с което разполага. И така през празничните дни се събират над 100 газени сандъка с кукуруз и жито. Със събраните пари се купува радио апарат "Филипс", столове и читалищни пособия.

Особено активна дейност се развиват самодейците след построяването на читалището 1950г. Драм състава играе постановките "Циганки" от Пушкин, " Майстори от Ра. Стоянов", "На кръстопопът" и др. Посещаваат се селата от Фердинандска и Вършечка околия. Младежките състави редовно участват във фолклорните събори на нагняванията в Копривица и носят награди на челните места.

В момента библиотечния фонд разполага с 4345 броя книги и богат снимков материал. И има над 75 редовни членове. Читалището вече е на 90 години.

От гостите бе изказана служебна благодарност на кмета от Монтана, Златко Живков и зам. кмета Антонов и от дирекция хуманитарна дейност от директор Александър Герасимов. Златко Живков връчи парични и предметни награди на читалищните дейци.

В проведения концерт участие взеха: Планинарска песен, София, Представителния танцов състав на читалище "Разум", Монтана, детски духов оркестър и гр. Председателят на читалището Йордан Върбанов сърдечно благодари на всички участници взели участие за културното развитие на селото и 90-годишния юбилей.

Д-р Даниела Стоянова
общопрактикуващ лекар,
специалист по
обща медицина

Всеки работен ден
от 8,00 до 13,00 часа

**Набира
пациенти**

Тел. за контакти:
096 389 346
„АПОЛОН-21“ ООД.

Монтана
ул. „Цар БорисIII“ № 11
Поликлиника, кабинет 106

ПРАВОСЛАВЕН КАЛЕНДАР

16 ч * Честни вериги на св. ап. Петър. Преп. Ромил Вигдински. Св. свщмчк Дамаскин Габровски
17 п * Преп. Антоний Велики. Преп. Ахил Изповедник (Антоновден) (Туп. с. 184)
18 с * Св. Атанасий и Кирил Александрийски. Св. Йоаким, патр. Търновски (Атанасовден) (Туп. с. 187)
19 н Неделя 12 след Неделя подир Въздвижение - на 10-те прокажени. Преп. Макарий Велики. Св. Марк, еп. Ефески. Гл. 6, утр. ев. 9, ап. Кол. 3:4-11 (с. 266), лит. ев. Лк 17:12-19
20 п * Преп. Евтимий Велики. Св. Евтимий, патриарх Търновски. Мчца Инна
21 в * Преп. Максим Изповедник. Св. мчк Неофит
22 с Св. ап. Тимотей. Прпмчк Анастасий Перски. Св. свщмчк Петър, еп. Български. Св. мчк Сионий Български

Йордан Борисов срещу посредствеността

Цветана Костова

Йордан Борисов заема твърда позиция срещу посредствеността и особено в поетическото творчество. Може би затова той така упорито се заема в най-зрелите си години с грижата за словото на утрешния ден. Сам той учител по професия, с обяснима отговорност и загриженост приема съдбата си да бъде докрай такъв и на онези, които се насочват към поезията. Наясно е, че за да постигнеш каквото и да било, трябва да се учиш, да се трудиш и да надграждаш. Така се ражда идеята за оригиналната трилогия: "Тайните на поезията и прозата", "Създаване на поетическа творба" и "Светът на поетическите жанрове".

Третата част вече е на път към своите читатели с надеждата да бъде приета.

В предисловието авторът внушава извода, че изграждането на поетическата творба е "умствен процес", който е решаващ за нейната значимост. Това означава, че винаги трябва да се залага на значими идеи и проблеми, които да водят към духовно извисяване.

Когато говори за същността на стихотворението като литературна форма, Борисов акцентува върху творческите усилия на младите автори. Те трябва да изучават произведенията на световните светили в лириката, за да създадат значими произведения.

При пояснението на отделните литературни жанрове авторът на книгата използва примери, както от творчеството на любимите си поети-класици, така и от своите творения, между които: сонетът "Сълза", сонетният венец "Не ще забравя преживяното", поемата "Персинага" и други.

В главата на книгата "Талант и творческа мисъл" предупреждението към младите творци е "да се развиват непрекъснато и да се усъвършенстват". И особено - "да се върви по пътя на надграждането". Иначе се тъпче в блатото на посредствеността. И още: само усъвяването на сухата теория не е достатъчно. Не трябва да се спира четенето. Не трябва творците да се оставят на "леност и безделие".

В "Ритмичното богатство в песните на славей" авторът ни потапя в магията на "песнопенията на птиците, на певеца "Чичопей". Оказва се, че е невъзможно да се достигне онова, което съществува в природата. Толкова е красив птичият глас.

В "Послесловието" поетът дава изблик на своето житейско верую, жадува за "тих поклон" пред Ботевия кръст в Балкана. Той е един неуморим творец, който не обича фалшивата показност. Неговият "мъжки стон" не загасва през целия му живот, но това не му пречи да съхранява изключителната си душевност, покоряваща с жизненост и хуманност.

Във финалната строфа на послесловието авторът цитира думите на Дебелянов "умирам и се раждам" и завършва със стиховете

"нощем, кога не идва късният ми сън
и звезден стих извезвам още,
забравил, че зора се сипва вън".

Борисов продължава да "извезва звездни стихове". В таланта му се убеждаваме и от примерите, които са включени в книгата, и от оригиналността на композицията ѝ. Цитираните лични творби приличат на своеобразна стихосбирка.

Не може да не повярваш на такъв майстор на поетическото слово!

Не можеш да не следваш такъв наставник-творец, какъвто е Йордан Борисов!

Община Мездра обявява процедура за подбор на здравен медиатор

Община Мездра

обявява

процедура за подбор на здравен медиатор.

Необходими документи:

- Автобиография;
- Мотивационно писмо;
- Копие от диплома за завършено средно образование;
- Заявление по образец.

Образец на заявлението се получава в деловодството на Община Мездра. Документът може да бъде изтеглен и от интернет страницата на Община Мездра на адрес: www.mezdra.bg, Секция "Обяви".

Изисквания към кандидатите:

- Завършено средно образование;
- Принадлежност към местна уязвима етническа общност;
- Познаване на здравните и социални проблеми на общността;
- Владее на езика на общността;
- Комуникативни умения;
- Компютърна грамотност (MS Word, Internet).

Провеждане на подбора (в рамките на един ден):

Разглеждане на постъпилите документи от комисия. Провеждане на интервю с кандидатите, одобрени по документи.

Дата, час и място на провеждане на подбора:

Ще бъдат обявени допълнително, след изтичане на срока за кандидатстване.

Краен срок за подаване на документите: 08.02.2020 г.

Документите се подават в деловодството на Община Мездра

Кратко описание на длъжността "Здравен медиатор":

- Работа с клиенти и подпомагане на незапознатите със здравната система за получаване на достъп до здравни услуги.
- Посредничество между уязвими групи и здравни и социални служби, придружаване.
- Работа с ОПЛ и други здравни специалисти и институции за повишаване на имунизационния статус на децата.
- Подпомагане при попълване на различни документи.
- Участие в организиране на здравни профилактични мероприятия и мероприятия за повишаване на здравната култура.

Допълнителна информация за професията "Здравен медиатор" може да намерите на www.zdravenmediator.net

Клуб "Надежда" - Монтана организира богата културно-масова дейност

Георги ПЕТРОВ

Един от най-големите клубове в област Монтана е клуб сдружение "Надежда" - с ръководител Савка Недялкова и зам. председател Йордан Горанов. Клубът в който се помещават пенсионерите се състои от разкошни големи стаи, които са добре оборудвани с маси и столове. А стените им са украсени с грамоти и дипломи на пенсионерите, заемащи челни места в състезания, съревнования и фестивали. Много от тях са носители на грамоти, дипломи и медали - сребърни и златни и спортни купи.

Ето какво ни разказа председателката на клуба Савка Недялкова: "Имаме шахматен отбор, който взема дейно участие в шахматни турнири. Членовете на клуба ни са много дейни и участват във всички празници, до сега празнувахме Деня на християнското семейство под надслов "В семейството мъжът е огъня", а "Жената - огнището". Съвместно с железничарите от гр. Мездра, празнувахме деня на възрастните хора. Здравните органи полагат големи грижи, като веднъж седмично ни мерят кръвното налягане и получаваме здравни консултации. Следващото ни гостуване, бе в клуб "Еделвайс" и "Съединение" и най-тържествено отпразнувахме "Съединението на България".

Клубът ни най-тържествено отпразнува Димитровден. Голямо събитие при нас бе гостуването на двата клуба от гр. Кула с ръководител Пенка Вълчева и клуба на "Етрополе" с ръководител Донка Маринова. Тържествено отпразнувахме и именния ден на Димитър Антонов. За да ни повеселят в концертна пяха оперните певци Радка Аврамова и Тереза Лилова, пред 160 пенсионери. Интерес предизвикаха срещите ни с клуба в кв. Младеново. Гостува ни и групата за художествено слово - Враца, със свои стихове добре се представиха поетите Снежина Димитрова и Слави Богданов. В клуба ни гостува и детски танцов състав "Радост" -

Снимка: Авторът

Монтана, те ни поздравиха за Нова година. Наши гости бяха и членовете на сдружението "Бъдеще за всички деца и юноши със социални потребности".

Нашият фолклорен състав взе активно участие в международния фолклорен фестивал в с. Гаганица, "Да запееш край река Златица". Взехме дейно участие във фестивала гр. Враца - "Да съхраним Българското" със самодейна програма. Взехме участие във фестивала за стари градски песни в гр. Костенец.

Проведохме конкурс за "Мис баба". Направихме и посещение на клуб "Диабетики", с. Боровец.

Заедно с РУ на МВР Монтана, организирахме беседа на тема "Как да се предпазим от измамници и крадци". Проведени бяха курсове за компютърна грамотност съвместно с библиотеката "Гео Милев", гр. Монтана.

Изказваме нашите сърдечни благодарности на Община Монтана, специално на избрания кмет г-н Златко Живков.

Археолози от БАН дариха два монитора и един пулсоксиметър за най-малките пациенти на неонатологията в Монтана

В навечерието на светлите Рождественски празници и тази година Националният археологически институт с музей към БАН направи дарение на отделението по неонатология в МБАЛ - Монтана.

В духа на станалата вече дългогодишна традиция археолозите дариха два монитора и един пулсоксиметър за най-малките пациенти на Монтана и Северозападна България.

"Надяваме се, че нашата инициатива допринесе за щастието на много семейства и прави благородния труд на лекарите и медицинските специалисти по-лек", казва в писмото си директорът на института доц. д-р Христо Попов.

Изпълнителният директор на МБАЛ "Д-р Стамен Илиев" АД - Монтана д-р Тони Тодоров и завеждащият отделението по неонатология д-р Антоанета Блажева изказват своята голяма благодарност за поредната помощ от археолозите, които събират лични средства и закупуват апаратура, с която да се обгрижват проблемните бебета.

Това е десетото им дарение за нашата болница, като инициативата стартира за първи път през 2006 г. и с малко прекъсване продължава до днес. То е и най-голямото в парично изражение, тъй като апаратите са последно поколение и доста скъпи.

"За интензивна грижа в отделението по неонатология, което е единственото в Северозапада, е нужно да имаме достатъчно монитори и пулсоксиметри. Всяко дете трябва да се закачи на такава апаратура, която следи непрекъснато основните му жизнени показатели - стойности на пулса, насищане на кръвта с кислород, дихателна честота, кръвно налягане", обясни д-р Блажева.

Броят на новородените през тази година до момента 717 бебета вече надвишава с 30 броя родените за цялата 2018 г. На общия фон за увеличаване на ражданията в нашата болница като предпочитано място за даряване на нов живот в Северозапада расте и броят на проблемните бебета според д-р Блажева.

Ломската болница приема пациенти от неврологичното отделение във Видин

Ломската болница ще лекува пациенти с неврологични заболявания от област Видин, докато се стабилизира функционирането на неврологичното отделение към МБАЛ "Света Петка Българска". "Имаме готовност да настаним и лекуваме пациентите от Видинска област, двамата пациенти с инсулт вече пътуват към Лом. Създали сме необходимата организация, имаме модерна система за лечение на инсулти и тежко болни неврологични случаи. Оказваме пълно съдействие на колегите и ще помагаме с каквото можем." - каза кметът на Община Лом г-р Георги Гаврилов. Градоначалникът, заедно с управителя на общинската МБАЛ "Св. Николай Чудотворец" г-р Георги

Савков, са поели ангажимент за настаняване на пациенти при необходимост в ломската болница, след разговори със заместник-министъра на здравеопазването г-р Бойко Пенков и среща с ръководството на МБАЛ "Света Петка Българска".

Междувременно от Министерството на здравеопазването съобщиха, че неврологичното отделение на МБАЛ "Св. Петка" - Видин продължава да работи и структурата няма да бъде закривана. Министерството на здравеопазването е предприело всички необходими действия за стабилизирането на многопрофилната болница във Видин и функционирането ѝ в нормален работен режим.

Община Мездра

210 нуждаещи се бяха подпомогнати с хранителни продукти от "Българска хранителна банка"

Общинският център за социални услуги и дейности (ОЦСУД) - гр. Мездра получи поредното дарение от Фондация "Българска хранителна банка" - хранителни продукти с кратък срок на годност, които отговарят на европейските изисквания за безопасност на храните и са годни за консумация. С тях ще бъде разнообразена храната на 210 потребители от община Мездра на социалните услуги "Домашен социален патронаж" и Дом за стари хора в града.

Дарението включва 420 бр. купички кисело мляко "Активиа", 50 кг руска салата с колбас и 1 680 бр. Nescafe 3in1 Frappe на обща стойност около 1 100 лева. Всеки потребител на двете социални услуги ще получи по две кисели млека, руска салата като добавка към обедното си меню и по 8 бр. нескафе 3в1 фрапе. ОЦСУД - гр. Мездра и "Българска хранителна банка" си партнират от месец май миналата година. Досега даренията, предоставени на социалния център от фондацията под формата на хранителни продукти, възлизат на 26 814 лв.

С тях ежесечно се разнообразява храната с години за консумация продукти на най-нуждаещите се лица и семейства - потребители на Домашния социален патронаж, Кризисния център в с. Брусен, Дома за стари хора, Обществена трапезария и Комплекс социални услуги за деца и лица с увреждания.

In memoriam

Почина

Васил Димитров МИХОВ

на 85 години

Той бе и си остава завинаги емблематична личност за нашия град - дългогодишен педагог, отдал целия си живот на професионалното образование.

55 години активно членува в БСП. Почетен гражданин е на Монтана и носител на почетния знак на града. Носител е и на Почетния знак и златна значка на Русенския университет и на орден "Св. св. Кирил и Методий". Специализирал е в Санкт Петербург. Бил конструктор в ДМЗ "Мир", зам.-директор на СПТУ по автомобилостроителство, директор на СПТУ "Проф. д-р Асен Златаров" и директор на ТЕТ "Христо Ботев". Работил е и като журналист във в. "Септемврийско слово" и в. "Вселена".

Дълбок поклон пред светлата му памет!

От колегите, ОбС на БСП, сдружение "Будители народни", в. "Слово плюс"

Слово

e-mail: slovoplus@abv.bg, slovoplus@yahoo.com

Издател: ИК „Слово плюс“

Монтана, бул. "Пею Яворов" 1, БЦ "Огоста", ет 4

Параскева Маркова

Главен редактор

тел. 0876 307 732

Цветана Костова

първи зам. главен редактор

тел. 0879 577 469

Ненчо Славчев

зам. главен редактор

тел. 0885 708 703

Георги Петров

зам. главен редактор

тел. 0899 767 886

Печатница

"БГ Принт" - Враца

Екуп Враца

ул. „Цв. Кръстьянова“ 13

ОКС, 3000, п.к. 143,

тел.: 092 660 721

Екуп Монтана

3400, п.к. 133,

ул. „Пею Яворов“ 1

БЦ „Огоста“, ет. 4 офис 404

Екуп Видин

тел.: 0889 399 349

0885 708 703

Издателска кооперация „Слово плюс“
членува в Кооперативен съюз - Враца

In memoriam

Усмихнати пъстри очи, доброта и професионализъм

Очерк за Петър Генов
от Марин БОТУНСКИ

Ако ме накарат най-кратко да го характеризирам, ще кажа: усмихнати пъстри очи, доброта и професионализъм. Баща му - строителят Коцо Генов е носител на златната значка "Кольо Фичето", но би било естествено неин носител да е и Петър - за полиграфическо майсторство.

Петър Генов е завършил техникум по електротехника в София и Московския полиграфически институт.

Полиграфията е мечта, но и съдба. Галя, състудентката от Полиграфическия, става негова съпруга и от тогава до днес е неизменен и верен спътник в живота.

Те идват във Врачанската печатница "Васил Александров" през 1972 година. Какво имаше там - стари машини, ръчен набор, слаба технологична дисциплина, ниска производителност. Първите инженери-полиграфисти Петър и Галя се заемат амбициозно да развият печатното дело в града под Околчица. Петър Генов си спомня, че още в първите години закупуват нови машини, преминават на офсетов печат, а през 1988 г. и на многоцветен.

Добрият майстор не само може, но и трябва да превърне полиграфическата продукция в изкуство. Под ръководството на Петър Генов във Враца започнаха да се издават престижни заглавия - художествена, мемоарна, преводна литература на водещите издателства, езикови речници, литературно-художественият алманах "Околчица", врачанските вестници "Истина", "Зов за истина", "Шанс", "Конкурент", както и софийските "Репортер 7", "Смях", "У дома", "Пенсионер", "Жена" и др.

Печатницата бе един от основните културни институти, без който не можеше да мине нито едно важно културно дело - Ботеви дни, театрални и музикални премиери и фестивали, премиери на книги, годишници на изтъкнати творци и обществени дейци... И без благородното спонсорство на директора Петър Генов.

Той и по-късно, когато не беше директор на печатницата, продължи да подкрепя писатели и художници, музиканти и артисти, творци и институти.

Петър Генов е един от най-верните дейци на дружеството за приятелство и връзки с народите на Русия и ОНД.

... Селупиха, ах как селупиха новите собственици! Те гледаха на подарената им водеща държавна печатница като на партиен подарък, на връчена собственост, пари, а не като възможност да развият полиграфическо производство във Враца. Затова и издадоха заповед за уволнение на Петър Генов, човекът, който разбира, който е измежду най-добрите професионалисти в бранша.

И загубиха, разбира се!

Професионалистът, отдал 25 от най-хубавите си години на Врачанската печатница, тръгна да създава от нулата новата печатница "БГ Принт - Враца". И макар без ничия подкрепа, и макар от нищото - я изгради професионално. И докато някогашната държавна, обсебена от партийните приватизатори, се отправя към нищото, печатницата на Петър Генов е развиваща се, просперираща и търсена от клиентите от цялата страна.

В последните години печатница "БГ Принт - Враца" отпечата с много добро качество книжките на алманах "Околчица", избраните произведения на Живко Сотиров "Морякът, който не можеше да плува", избраните стихотворения на Траян Първанов "Русата волница - душата ми",

художествената публицистика "Ранни гългове" на Марин Ботунски, посмъртната стихосбирка на Цонка Илиева "Жива съм", десетки книги на врачански автори и на автори от цялата страна.

Ние дълго вървим в един път, бил съм в гостоприемния му дом във Враца и в родната къща на село, в някогашната и в сегашната му печатница, имал съм възможност да се радвам на непоколебимото отстояване на професионализма, на добрина (та и благата му усмивка, на уважението, което отдава както на големия, така и на малкия, както на министъра, така и на селянина от Три кладенци...

Петър Генов вярва в бъдещето на България, в професионализма на нейните чада. И във вечната нужда на човека от опора, от порив към красотата, от хубава книга, която той може да предложи в най-привлекателен вид. Вярва в своята чудесна съпруга Галя, с която толкова години вървят рамо до рамо, в двете златца - дъщерите Оля и Мария, в зетя Фьодор, в народа ни, който заслужава друго, по-светло бъдеще и сигурно ще се пребори за него.

И ако срещнете в тези дни човек с усмихнати пъстри очи, в които искри доброта, ако срещнете известния професионалист в полиграфическото дело - честитете му 60-годишнината и пожелайте здраве и добра бъднина!

Аз го прегръщам и му желая същото.

Бележка на редакцията:

Очеркът на Марин Ботунски е писан по повод 60-годишния юбилей на Петър Генов. И го публикуваме сега, когато се разделихме с прекрасния човек, защото споделяме чувствата на колегата Марин Ботунски!

Мир на праха му! И да бъде лек пътят му към вечността!

В. „Слово плюс“

Поетичен салон

Благо ПРАНГОВ

Глина

Поема

> от стр. 5

Не дявола, а ние я погубваме,
и без да се свеним вековната ни бащиния,
на чужденци продаваме на вересия,
и чупят се най-искрените чувства,
копнежът ни поредното крушение предвкусва...
С разсъдък уморен от мисли песъчливи
броя приятелствата си - ни мъртви, нито живи. -

И своята вина сред туй мъртвило търся.
Уж предан съм и мил, а нишката се къса.
До вчера бях върху вълните на мечтите волна чайка.
Сега на дъното на чаша съм утайка -
горчица и солена, студена - съща глина
за тухла само годна, но не и за градина.
Огромно дъно на огромна чаша
е мястото сред трите планини юнашки,
където съм роден, където се завърнах и... където
разковничето търси на надеждата поета.
Дали, дали, дали ще я намери?!
Дълбоко в родовете първобитна ера
са корените ѝ, а в нашето столетие
и още по-нагоре клоните ѝ златни светят,
нескършени от безнадеждност...
Огромно дъно на огромна чаша с шарка звездна,
опряла раменете си на върховете,
е моят пристан тих, във който безутешно чезна.
Животът бездна е. Светът и той е бездна.
Пониква покрай мен мъгла. И в мен прониква.
И колкото да викам няма да ме чуе никоу.
И колкото да търся брод не ще да го намеря.
Остава ми единствен изход: да се изкатеря
по глинената стълба на заника опряна.
И по-нагоре от огнището на заника...

Пътека глинената ме дърпа връз баира
(все още моята утеха той е във всемира).
Щурец съм, може би, получил лък в наследство,
гецата ми светулки са със изгоряло детство.
Къде отивам ли? И от къде се връщам?
Дъгата на махалото ми е една и съща:
от корен до върха и от върха до корена,
догдето стана глинен прах за тухла или стомна...

На прага на скръбта

В памет на доктор Борис Попов

По безкомпромисната вечност на сезоните,
във есенната позлатена тишина.,
въздишката му тихо се отрони
като листо сред пожълтелите листа.

И ние, верните приятели, и близки,
заслушани в трептежа на свещта,
наведохме челата и сърцата ниско
на прага трънения на скръбта.

Човек в симфонията на света е нота,
със мисия пристига той и със копнеж,
за него и трохата радост е Голгота,
маяк в тъгата - земната му свещ.

По безкомпромисната вечност на сезоните,
във есенната позлатена тишина,
въздишката му тихо се отрони
като листо сред пожълтелите листа.

Безсънниците си превърнал в здраве
за хората - замина си навек,
но любовта към него продължава,
защото беше за мехлем човек...

Коледни обичаи с пенсионерски клуб "Мадона" - Белоградчик

За поредна година Пенсионерски клуб "Мадона" - град Белоградчик, с председател Симеон Илиев, представи по автентичен и вълнуващ начин традициите за Бъдни вечер и Рождество Христово. В сценката "Коледуване" взеха участие деятелите от певческа група "Пей сърце", мъжкият камерен хор и деца, които бяха важна част, символизирайки предаването на традициите от поколение на поколение.

На тържеството гостуваха Кметът на община Белоградчик - Борис Николов и заместник кметът Антон Трифонов със съпругата си. Те също не бяха подминати от Коледарите, на които вместо коледарски кравай и вино, дариха лични парични средства за подпомагане богатата творческа дейност на Клуба.

Борис Николов поздрави всички участници в тържествената програма и гостите за предстоящите Коледно-новогодишни празници. Благодарни за сърцатата и всеотдайна дейност на членовете на Пенсионерския клуб - "Бъдете живи и здрави! Докато ви има вас, и традициите в нашия град ще са живи" каза той. Пожела една по-добра, плодородна и благодатна нова година. Възползва се от случая да връчи на представители на училищата, детската градина и градската библиотека комплект книга "Моят Левски" на Красимир Стефанов и CD-диск "Урок по родолюбие с Левски и Ботев", закупени от общинска администрация.

Тържеството продължи с народни танци на Детски комплекс - Белоградчик и рецитал на Клуб "Млади възрожденци" с ръководител Соня Петрова към Младежки дом.

Забележителен беше и коледният базар, на който се предлагаха ръчно изработените коледни сувенири от членовете на Клуба, а събраните парични средства отново ще постъпят в касата му и ще спомогнат следващите им изяви и инициативи.